

същи отъ уплаха и болезненъ стонъ. Хора тичатъ изъ тъмнината, блъскагъ се едни други и не намиратъ изходъ отъ тази вихрова буря, която превърна домоветъ имъ въ разлюлѣни лодки и свирепствува подъ тѣхъ долу въ земята като въ развълнувано море.

Врати, измѣстени отъ положение-то имъ, не могатъ да се отворятъ, нѣмаше съ що да се разбиятъ, да се разсѣкатъ диреци и греди. А хора, попаднали въ коридоритъ, влизатъ въ облаци варовитъ прахъ, който ги ослѣпява. Всичко се люш-ка и рухва въ мрачина, внезапно се отварятъ бездни и всичко потъва въ тѣхъ. Дето по-рано имаше стълби, тамъ сега зѣятъ черни ями, въ които хвърка този ужасенъ прахъ отъ разрухата. Обезумѣли хора грабватъ децата си и съ писъкъ скачатъ на твърдата земя, строшаватъ имъ се крака и ржце, разбиватъ главитъ си, или се ваятъ между купища материали и кама-накъ, и ги обагрятъ съ кръвта си. Наоколо всичко се друса подъ гърмежа на трусоветъ, все нови и по-нови, отведъ се носятъ писъци и ридания на десетки хиляди човѣшки гърла. Въ мрачината падатъ кжщитъ съ трясъкъ, камъни хвърчатъ изъ въздуха, мазилка и варъ се рони и сипе и затрупва осакатени, окърва-вени, полуголи, отъ студъ и ужасъ разтреперани човѣшки тѣла.

Прахътъ се понася нагоре, вихровъ вѣтъръ го поема и ослѣпява очитъ на хората, разнася го по равнитъ на раненитъ, покрива окърва-венитъ лица съ отвратителни маски отъ пепель. Едвамъ ревящиятъ вихъръ разпрѣсне единъ облакъ отъ прахъ, — ново събаряне последва, нова, още по-мощна сива пепелна ви-

хрушка се издига и градушка отъ камъни, които повличатъ хора къмъ земята, съ трясъкъ се стоварватъ на улицата.

Земята гърми и глухо бумти, слѣга се и се издига, и се гърчи. Дълбоки пукнатини се отварятъ, — сѣкашъ гигантско чудовище е било скрито долу въ нея, заспало въ старинно време и сега пробудено, на-прѣга мускули, пълзи и лудува, разпуква земната кора, и гътва зда-ния врѣхъ нея и върху хорскитъ глави.

Магарета реватъ, кучета лаятъ, котки и плѣхове подскачатъ и бѣгатъ, чува се уплашеното цвилене на затрупани коне, кокошки кутку-дякатъ, уплашени гължби прехвърк-ватъ, и надъ този хаосъ отъ зву-кове заглушително се носи жалоб-ниятъ писъкъ на хората...

Водопроводнитъ тръби се спуга-ха; отъ земнитъ пукнатини изко-чиха шумещи фонтани, които обли-ватъ съ студена вода полуголитъ хора. Човѣци попадаха въ дупки и пукнатини, и загинаваха. Който има-ше сила да стои на краката си или да пълзи, бързаше къмъ морския брѣгъ или къмъ градскитъ площа-ди, препъванъ отъ телефонни и телеграфни жици. Земята, обаче, трѣш-каше всичко едно върху друго, кж-щитъ се клатѣха и треперѣха, зиг-заговидни цепнатини мигомъ се по-явяваха по зидоветъ; зидоветъ рух-ваха, затрупваха тѣснитъ улички, преграждаха и изолирваха хората отъ околния свѣтъ съ разрушенъ кама-накъ, греди, дървета и дъски, тро-шеха кости на жени и деца, мозѣ-ци и черва се показваха между ка-мънитъ и обезобразени лица.

Подземно бучене, гръмътъ на ка-мънитъ, трясъкътъ на греди и стъл-